

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.431

Dosar nr.X/2005

Ședința publică de la 25 ianuarie 2007

Președinte: X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Magistrat asistent

&&&

S-au luat în examinare recursurile declarate de Direcția Generală a Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, împotriva sentinței civile nr. 303 din 9 februarie 2006 a Curții de Apel București-Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurente-pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin consilierul juridic X și Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic X și intimata-reclamantă S.C. „X” S.R.L., prin avocatul X.

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin motivele de recurs a formulat o cerere de repunere în termenul de declarare a recursului, deși din actele dosarului rezultă că cererea de recurs a fost formulată în termen legal.

Față de cele referite, Curtea, verificând lucrările dosarului constată că recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală a formulat cererea de recurs în termenul legal, astfel încât cererea de repunere în termenul de declarare a recursului este neoportună și lipsită de interes.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul pentru a pune concluzii asupra recursurilor formulate.

Recurenta-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin consilierul juridic X solicită, cu referire la motivele de recurs dezvoltate în scris, admiterea recursului, modificarea sentinței atacate și, în urma rejudecării fondului respingerea acțiunii reclamantei S.C. „X” S.R.L. ca neîntemeiată. Solicită de asemenea admiterea recursului formulat de Direcția Generală a Finanțelor Publice.

Recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic X solicită, cu referire la motivele de recurs formulate în scris, admiterea recursului, modificarea sentinței atacate și, pe fond respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată. Pune concluzii de admitere a recursului formulat de Direcția Generală a Finanțelor Publice

Intimata-reclamantă S.C. "X" S.R.L., prin avocatul X solicită respingerea recursurilor ca nefondate, arătând că în mod legal și temeinic a constatat instanța de fond că pentru marfa în discuție există factură fiscală din care rezultă și cuantumul T.V.A.-ului, iar procesul-verbal de control a cărui anulare se solicită nu a avut la bază nici o probă în dovedirea existenței faptei de evaziune fiscală. Depune note scrise și arată că nu solicită cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele: Prin acțiunea înregistrată sub nr. 855/2005 pe rolul Curții de Apel București - Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal a solicitat în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice, anularea deciziei nr. 23 din 31.01.2005

emisă de Direcția Generală de soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Procesului-verbal de control nr. X din 2004 încheiat de Direcția de Control Fiscal din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice.

În motivarea acțiunii reclamante S.C. „X” S.R.L. a arătat că actele contestate sunt nelegale pentru următoarele considerente:

- prin procesul - verbal din 2004 organul fiscal nu a ținut cont de motivele desființării capitolului TVA din actul de control, cum se prevede în decizia nr. 22/2003 emisă de Ministerul Finanțelor Publice, invocându-se încălcarea prevederilor OMF nr. 3388/1995 privind inventarierea patrimoniului.

- nu au fost verificate toate actele - registrele inventar și adresele prin care S.C. „X” S.R.L. confirmă custodia materiilor prime primite și nu au fost ascultați reprezentanții societății;

- nu s-a ținut cont de rezultatul cercetării penale și de faptul că prin sentința penală nr. 269/2002 nu s-au reținut în sarcina administratorului S.C. „X” S.R.L., faptele pentru care a fost trimis în judecată cu privire la caracterul fictiv al vânzărilor de materii prime din zăcămintul aflat la X, iar în ceea ce privește pe directorii societății reclamante, prin rezoluția procurorului nr. 778/P/2004 s-a confirmat soluția de neîncepere a urmăririi penale pe motiv că faptele imputate nu există.

A mai arătat că la emiterea actelor contestate nu s-a ținut cont de situația de fapt și că reclamanta nu datorează la bugetul de stat suma de X lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere și penalități aferente.

| Prin sentința civilă nr. 303 din 9 februarie 2006, Curtea de Apel București - Secția a VUI-a contencios administrativ și

fiscal a admis acțiunea formulată de reclamanta S.C. "X" S.R.L., în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală și a anulat decizia nr. 23 din 31.01.2005 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și procesul-verbal nr. X din 2004 încheiat de organul de control din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că în ceea ce privește dreptul societății reclamante, contestat de pârâte, de deducere a TVA-ului în sumă de X lei, a fost dovedit în cauză, reclamanta depunând la dosar acte privind înregistrarea legală în contabilitatea sa, dar și a S.C. „X” S.R.L. a facturilor care confirmă vânzarea produselor dolomitice, precum și a documentelor care atestă înregistrarea în inventarul societății reclamante a produselor dolomitice aflate în custodie la terți, care fac obiectul deductibilității TVA și liste de inventariere pentru aceste ultime produse, pe baza cărora a fost completat registrul-inventar pe perioada 2000-2004 (filele 130-223 din dosar).

A mai reținut instanța de fond că mențiunile din documentele contabile arătate mai sus au fost confirmate de expertizele contabile extrajudiciară și cea judiciară efectuate în cauză, în sensul că societatea reclamantă a procedat la înregistrarea mărfurilor în contabilitate, în baza documentelor fiscale, respectând principiile impuse de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.

Având în vedere și rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul București din 11 octombrie 2004 privind soluția de neîncepere a urmăririi penale față de reprezentanții societății reclamante, Curtea de Apel București a concluzionat că este nelegală obligarea societății reclamante la plata sumei de X lei reprezentând TVA către bugetul de stat. S-a mai reținut și aspectul că majorările și penalitățile de întârziere calculate¹

prin procesul-verbal din 2004, având caracter accesoriu în raport de debitul principal reprezentând T.V.A., sunt, de asemenea, nelegale.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice (D.G.F.P.) și Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.R.).

Prin ambele recursuri, întemeiate în drept pe dispozițiile art. 304 pct.9 din Codul de procedură civilă, s-a subliniat că hotărârea instanței de fond a fost dată cu neobservarea aplicabilității în cauză a prevederilor pct.10.18 (2) din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind TVA potrivit cărora această taxă se datorează „în cotele în vigoare la data constatării pentru bunurile lipsă sau depreciate calitativ, imputabile, precum și pentru bunurile lipsă, constatate pe bază de inventar, neimputabile”.

Recurente au arătat, în esență, că prin ignorarea acestor dispoziții legale și prin însușirea concluziilor greșite ale expertului contabil s-a reținut în mod eronat că intimata-reclamantă are dreptul de a deduce TVA aferentă facturilor emise către S.C. „X” S.R.L., deoarece în realitate mărfurile nu au existat faptic, iar custodiile au fost nereale pentru că procesul verbal de custodie nu îndeplinește cerințele prevăzute de pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991 aprobat prin H.G. nr. 704/1993.

Totodată, față de dispozițiile art. 22 din Codul de procedură penală, s-a apreciat ca fiind incorectă argumentarea soluției pronunțate și prin trimiterea la Rezoluția din 11 octombrie 2004 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București de neîncepere a urmăririi penale a reprezentanților societății ! reclamante.

Examinând cauza prin prisma criticilor aduse de recurente, dar și în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură

civilă, înalta Curte de Casație și Justiție reține că nu există motive pentru casarea sau modificarea sentinței atacate.

Prin cererea de chemare în judecată S.C. "X" S.R.L. a contestat procesul verbal de control nr. X întocmit la data de 2004 de către Direcția Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei totale de X lei (ROL) reprezentând diferența TVA cu majorările de întârziere și penalitățile de întârziere aferente, precum și decizia nr. 23/31 ianuarie 2005 prin care A.N.A.F. a respins ca neîntemeiată contestația formulată împotriva sus menționatului proces verbal

Pentru a stabili dacă societatea reclamantă are sau nu dreptul de a deduce TVA aferentă produselor dolomitice achiziționate de la S.C. „X” S.R.L. și lăsate în custodia acesteia, având în vedere și susținerile autorităților pârâte privind incidența în cauză a prevederilor pct.10.18 (2) din H.G. nr. 401/2000 întrucât (în opinia acestora) din acte a rezultat că mărfurile nu au existat și că procesul verbal de custodie nu îndeplinește cerințele legale, în mod corect, judecătorul fondului a dat eficiență dispozițiilor art. 201 din Codul de procedură civilă solicitând părerea unui expert contabil.

Soluția Curții de Apel București nu este bazată doar pe concluziile raportului de expertiză așa cum susțin recurentele, fiind rezultatul examinării întregului material probator administrat în cauză.

Probele administrate au evidențiat că între societatea reclamantă și S.C. „X” S.R.L. s-a încheiat un contract de vânziire-cumpărare pentru produse dolomitice, fiind emise către reclamantă un număr de 3(trei) facturi pentru 3(trei) produse (praf de piatră, mozaic, dolomită). Conform acestor facturi, valoarea de achiziție a produselor în discuție a rezultat a fi de X lei (ROL) din care suma de X lei reprezintă TVA.

înregistrarea în contabilitatea S.C. „X” S.R.L. a contravalorii produselor dolomitice s-a făcut pe bază de documente întocmite cu respectarea regulilor impuse la Legea contabilității republicată, respectiv pe baza celor 3(trei) facturi, a contractului de custodie încheiat cu S.C. „X” S.R.L. pentru produsele dolomitice și a confirmărilor acestei din urmă societăți comerciale că mărfurile sunt în custodia sa.

În raport de toate acestea, susținerile recurențelor vor fi înlăturate și se va reține că nu sunt incidente prevederile pct. 10.18 (2) din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000.

În fine, nu se poate primi punctul de vedere exprimat de către ambele recurențe privind lipsa de relevanță a Rezoluției din 11 octombrie 2004 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Prin acest act emis de procuror s-a confirmat propunerea de neîncepere a urmăririi penale față de X și X, cu motivarea că faptele nu s-au comis și a avut ca punct de plecare tocmai sesizarea D.G.F.P. privind legalitatea operațiunilor S.C. X S.R.L. pe perioada octombrie 2000 - iunie 2001- august 2002 care au stat la baza întocmirii unor facturi deductibile de TVA (filele 42-46 dosar fond).

Ca urmare, pentru toate cele expuse, în temeiul art. 312 din Codul de procedură civilă și art. 20 din Legea nr. 554/2004 recursurile vor fi respinse ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile declarate de Direcția Generală a Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, împotriva sentinței civile nr. 303 din 9

februarie 2006 a Curții de Apel București- Secția a VUI-a
contencios administrativ și fiscal, ca nefondate.

! Irevocabilă.
Pronunțată în ședință publică, astăzi 25 ianuarie 2007.